

Jaroslav Štěpaník

Občasník Jaroslava Štěpaníka (No. 84)

Známa, inscenátory vyhledávaná, vícekrát i zfilmovaná pohádka *Hanse Christiana Andersena (1805–1875)*, je jedním z příběhů o věčném boji dobra se zlem. Premiéra 4. října 2024 v Divadle Radost byla současně malou symbolickou oslavou letošního výročí divadla. Sněhová královna je v Radosti uváděna za tři čtvrtě století teprve podruhé. Ponejprv to bylo před třiceti třemi lety, jak uvedl v krátkém úvodu před představením, ředitel divadla Pavel Hubička, který vzpomněl nejen výročí, ale také úspěšný letní zájezd souboru na řadu míst ve Spojených státech a seznámil přítomné i s programem letošní divadelní sezóny.

Dobro vítězí i v nové inscenaci, jak k pohádce zpravidla patří. I zde však žádá kus odvahy a velkou vytrvalost k překonání všech možných překážek. Ústřední roli Gerdy, odvážné a obětavé sestry, která zachrání bratra Kaje z rukou kruté Sněhové královny, sehrála *Eliška Borisová*. Zmaří současně předchozí intriky a pikle Sněžného démona (*David Janík*), a úspěšný konec putování završí pěkným duetem závěrečné písně, společně s Kajem (*Štěpán Przewiecki*). Další herecké úlohy zastali *Andrea Hodíková*, *Stanislava Havelková*, *Jiří Skovajsa*.

Režisérem inscenace je *Gejza Dezorz*, principál divadelní společnosti Dezorzovo lútkové divadlo. K základní lince i duchu původního příběhu přistupuje s respektem, některé změny oproti „klasice“ přinesl scénář, na němž režisér spolupracoval s dramaturgyní *Vendulou Borůvkovou*. V divadelním zpracování volí režie přístup, kombinující uplatnění živých herců (u některých má značný výrazový význam kostým – např. Sněžný démon), s využitím poměrně velkého počtu loutek. Autorkou masek a kostýmů je *Lucia Šedivá*. Důležitou roli má projekce, účinně přibližující až tísnivě ohrožující, současně magicky přitahující mrazivé království, usilující změnit lidská srdce v ledovou tříšť. Scéna je výborně řešena do paralelních prostorů za sebou, průhledně členěných, dělicích svět lidí od toho s temnými silami, ve službách Sněhové královny. Autorem scény a tvůrcem loutek, které se do hry přímo zapojují, či jsou užity spíše jako symboly dotvářející prostředí, je *Von Dubravay*. Působivé je ztvárnění královny, přirozeně bělostné, s pronikavým pohledem ledových očí. Dětské diváky, jimž je pohádka určena, jistě zaujme pěkně si vyšlapující, kamarádský sob, umně pojící lidský faktor s tvůrčím zpodobněním a zpracováním. (*Pavel Jan Riedl*). Opomenout nelze hudbu *Martina Hasáka*, provázející inscenaci a ladící s celkovým pojetím a uchopením.

Představení o stopáži devadesát minut se hraje bez přestávky a nabízí se věku osm plus až nekonečno. Na premiéře byly k vidění i mladší ročníky, pohádka, svou formou podání, udržela jejich pozornost. Publikum, smíšené dospělými a dětmi, odcházelo spokojeno, předtím odměnilo herce a inscenátory upřímným potleskem. Inscenace Sněhová královna byla premiérovými diváky přijata jako poutavý a vítaný vstup do nové sezóny, s předpoklady stát se představením ze zvlášť vyhledávaných.

Odkaz na recenzi naleznete [ZDE](#).